

Kendini Bulamayan Herşeyi Kaybeder

— İlyas Dbn · 24 Nisan 2019

Kendini Bulamayan Herşeyi Kaybeder

Bir evren keşfettim bugün, içimde
İçinde galaksiler, insanlar, canavarlar
Güneş, Ay ve yıldızlar karanlıklar
Sordum, tam neredeyim ben bu evrende?
Belkide evren benim, belkide bir zerreyim
Sonra anladım ki, hiçbirşey benim değil
Bir boşluk, herşeyi yutan, belirdi birden
Bir süpürge gibi çekti yıldızları içine
Belirsiz bir karanlığa bürüdü beni
Bir mum olsa razıyım, gitti bütün ışığım
Kaybolmakta imkansız, rotanı bulmakta
Ne aklımı buldum, ne kalbimi duydum
Ne sağırlık ki bu, ben neye uydum
Ben demiş iken, bir ben vardı
O da çok uzakta, çocuklukta kaldı
Arıyorum, buralardaydı az önce
Şeytan uçurtmasıyla bir çocuk
Hain seneler, neyin intikamıdır bu
Bu boşlukta bulunmaz ne ateş ne de su
Üşüyen öksüz, susayan yetim
Bulamadın cevabı talihsiz başım
Allah bir, yol bir, ona ne şüphe
Boşlukta yol bulmak, biçare meşgale
Ruh bir arayış içinde, beden bir köle
Ayrı iki sevgili koca bir evrende
Bu bir sır imiş duyan da yok, gören de
Söylemez imiş, bu ilme kim erende
Anlayacağın, çık bı işten ama nasıl
Sürem kısıtlı, ama belli fasıl
Belki birgün olursa nasip
Ulaşırım kendime kapıları aşım
Şimdi ben kayıp, evren kayıp
Bendeki evren bir başka kayıp

Sonumuz artık hayır ola
Bu hikayede burada kala.

İlyas Daşbınar